

NIEUWSBRIEF VAN STADSDORP OLYMPIA

nr. 5 – november 2020

Verhalenbankje

Het bankje bij het “huiskamerkunstwerk” op het Stadionplein noemen we vanaf nu het Verhalenbankje. Ga op het bankje zitten met je buurvrouw of een vriend en vertel elkaar een verhaal.

Op het Stadionplein staat sinds november 2018 het kunstwerk “11 rue Simon-Crubellier” van de Britse kunstenaar Matthew Darbyshire. De titel verwijst naar het boek *Het leven een gebruiksaanwijzing (La vie mode d'emploi)* uit 1978 van de Franse schrijver Georges Perec.

De auteur beschrijft in dit boek een appartementencomplex op een gefinancierd adres in Parijs. In het complex zijn 100 kamers en over iedere kamer vertelt Perec een verhaal. 100 verhalen dus. Het is een literair werk en niet erg toegankelijk, maar steeds een verhaal lezen en een weekje wegleggen is een goede manier om dit boek tot je te nemen.

Enkele van de verhalen: Verhaal van de man die aquarellen schilderde en er puzzels van liet maken; Verhaal van de puzzelmaker; Verhaal van de vrouw van de puzzelmaker; Verhaal van de fuifnummers die een ochtendconcert gaven.

De schepper van het kunstwerk Matthew Darbyshire zegt: “Er is flink wat controverse geweest rondom de nieuwe appartementsgebouwen op het Stadionplein. Dit soort stedelijke vernieuwing roept vaak weerstand op

bij de oorspronkelijke bewoners, die bang zijn door gentrificatie en nieuwe rijke bewoners te worden verdreven. Ik wil hun daarom als het ware een van die appartementen geven. Op die manier hebben ze controle over de werkelijkheid die hen is opgedrongen. [...] Ik realiseerde me dat de woning die ik voorstelde een fictieve ruimte is, net als Perec’s ‘11 rue Simon-Crubellier’, en dat we allebei werken met beperkingen – in mijn geval de oorsprong van de voorwerpen en hun categorisering. De onderliggende logica zorgt in beide gevallen voor meerdere betekenislagen. Perec hield enorm van lijstjes zoals ik die aan de buurtbewoners voorschotelde. Tenslotte deed mijn appartement zonder muren me ook nog denken aan de omslagafbeelding van Perec’s boek. Het is een soort spookarchitectuur.”

Onze buurtgenote en scribent Marion Algra heeft op haar website Face to Face Olympisch Kwartier verscheidene blogs geschreven over het kunstwerk, Darbyshire, en Perec en zijn boek:

“Er wordt nogal gepuzzeld aan de 11 Rue Simon-Crubellier te Parijs, het woonadres dat de schrijver Georges Perec verzon, waaraan het

kunstwerk van Matthew Darbyshire op het Stadionplein haar titel ontleent. [...] Wat is er aan de hand met dat gepuzzel op de 11 Rue Simon-Crubellier? Te midden van veel zwarte details, is een aantal bewoners in dat flatgebouw met elkaar betrokken bij een krankzinnig verhaal over aquarellen en puzzels.”

Bij de voorbereidende buurtgesprekken over het kunstwerk heeft een bestuurder van Stadsdeel Zuid beloofd 5 exemplaren van de Nederlandse vertaling van het boek aan de bibliotheek te schenken zodat de bewoners van de Stadionbuurt het kunnen lezen. Of dat ook gebeurd is, is niet bekend...

Verhalen

“Bedoelt Nietzsche, vraagt Henk zich af, dat ons leven in de stroom van de tijd wordt gegooid op het moment dat onze ouders verhalen beginnen te vertellen? Ja. Verhalen bestaan bij de gratie van tijd. Er gebeurt iets, en dan nog iets, enzovoort, in een volgorde die tijd impliceert. *Er was eens* en plons daar liggen we in de brede stroom.

Henk is zich meer dan anderen bewust van de mate waarin we in verhalen zijn ondergedompeld. Ga maar na, heeft hij weleens gezegd tegen Rosa, we vertellen verhalen in kranten en tijdschriften, op de televisie, via sociale media, als we praten met vrienden en vriendinnen, bij de bakker en in de taxi, in rechtbanken en gemeenteraden, in het parlement, in collegezalen en klaslokalen, op kantoor en als we iets willen verkopen. Onze kennis bestaat uit verhalen. Onze herinneringen zijn verhalen. Onze plannen zijn verhalen. En wie we zijn, Rosa, is ook een verhaal. We leven in een verhaal van eigen makelij. [...]

Het punt is, Rosa, besloot hij, dat verhalen de basale vorm zijn van ons begrip en inzicht. De architectuur ervan. Zonder verhalen zou de wereld uiteenvallen in betekenisloze onderdelen. Het is ons vermogen om verhalen te vertellen dat de wereld bijeenhoudt. Met dank aan onze verbeeldingskracht spinnen we iets uit niets. *Er was eens.*”

Uittreksel uit: Sander Kollaard, *Uit het leven van een hond.*

Een huis voor iedereen

We zijn neergestreken op het bankje voor het kunstwerk van Matthew Darbyshire op het Stadionplein. Over dit kunstwerk bestaat een brochure, die is samengesteld t.g.v. de onthulling na de grondige renovatie van het Stadionplein.

Waar vroeger de reisbussen naar alle richtingen en bestemmingen vertrokken en weer terugkwamen. Nu is dit het hart van de Stadionbuurt.

Christine de Pee is projectleider van de onderwijsprojecten *Oorlog in mijn buurt* en *Koloniale sporen in mijn buurt* in Amsterdam Zuid. Kinderen op basisscholen en in het voortgezet onderwijs praten tijdens deze educatieve projecten met ouderen over hun ervaringen. De projecten zijn gerelateerd aan het thema dat het 4 en 5 mei Comité jaarlijks vaststelt om te kunnen herinneren en om te vieren dat Nederland 75 jaar geleden is bevrijd.

Ook in de Stadionbuurt verzamelen we jaarlijks zulke verhalen, die gebundeld worden in het Vrijheidsverhalenboekje van het betreffende jaar. Een groot aantal buurtorganisaties werken daarbij samen.

Ook in deze Coronatijd hebben we de intentie om weer een verhalenboekje te maken. We gaan ervan uit dat veel dingen wel kunnen. Als we de samenwerking opschorten gaat onze opgebouwde samenwerking misschien verloren.

En zie hoe we hier zitten met een koffie to go om te praten over mogelijkheden. Terwijl de kinderen aan het spelen zijn in de huiskamer van het Stadionplein met de schommelstoel van brons. Ze zitten op het bed en staan in de keuken. Een klein jongetje komt op zijn stepje de kamer binnen.

We zitten tegenover de huiskamer en zien om ons heen wat er allemaal wel kan hier buiten op het plein. Ieder houdt zich aan de vastgestelde richtlijnen. Er is ruimte genoeg.

We hopen dat de meidengroep van Combiwel kan deelnemen aan een skateprogramma speciaal gericht op het versterken van de kracht van meiden “Women skate the world”.

Is het mogelijk om toch een groepje jongeren hier op deze plek te laten praten met ooggetuigen, zodat we hun buurtverhaal op kunnen nemen in het Vrijheidsverhalenboekje 2021 – zal het niet te koud zijn – kan het ook via zoom?

Een buurtwandeling door het Stadion o.l.v. een historicus, die de schuilplekken weet waar de onderduikers verstoppt zaten – hoe spannend is dat?

Sport en spel in het Stadion in de voorjaarsvakantie zoals deze zomer? Jongeren maken een moeilijke tijd door – het zou hen energie geven... in deze Covidtijd.

Vrijheidsmaaltijd in het Stadion? Daarmee is deze zomer ook ervaring opgedaan. Het is mogelijk als alternatief voor de maaltijd in de Willem de Zwijgerkerk...!

Geen Buurtborrel

We willen graag de buurtborrel organiseren maar het kan nu helaas tot nader order even niet.

Gewoonlijk hebben we elke laatste woensdag van de maand de buurtborrel in
– SQUARE –
aan het Stadionplein 300.

Word lid!
www.stadsdorp-olympia.nl/lid-woorden.

Stadsdorp Olympia